

ת"ד 1933/07/20 - מדינת ישראל נגד שימי שמאי חנוכיב

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

08 ינואר 2023

ת"ד 1933-07-20 מדינת ישראל נ'
חנוכיב

לפני כבוד השופט אלכס אחטר
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
על ידי בא כוחה עו"ד לידן ניסים

נגד

שימי שמאי חנוכיב
על ידי בא כוחו עו"ד יואב שפרונג

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, עבירות של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, נהיגה בקלות ראש, חציית צומת כשברמזור מופע אור אדום, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש, ונהיגה ללא חגורת בטיחות.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 21/2/20 או במועד סמוך לכך נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג B.M.W, מ.ר. 32-110-30 (להלן: "רכב א") בכביש 4 מצפון לדרום והגיע לצומת עם כביש 65 (צומת נחל חדרה) או במקום סמוך לכך. הכביש במקום דרך שאינה עירונית מהירות מירבית מותרת 90 קמ"ש, צומת ארבעה כיוונים, כביש 65 וכביש 4 דו מסלוליים עם מפרדת בנויה בין המסלולים, בכיוון נסיעת הנאשם 2 נתיבי פניה למערב ונתיב פניה לשמאל למזרח, צומת מרומזר אותה עת פעלו הרמזורים באופן תקין, ראות לילה טובה, צומת מואר, בכיוון נסיעת הנאשם שדה הראיה פתוח לפניו וניתן לראות את הצומת והרמזורים ממרחק של 300 מטרים מדוד.

באותה עת באותו מקום בכביש 65 למזרח, בנתיב לפניה לשמאל לכביש 4 לצפון, עמד רכב מרכב אחד מסוג איזוקו מ.ר. 83-804-80 (להלן: "רכב ב") נהוג בידי אלמו יעקב. הנאשם נהג ברכבו בקלות ראש, בכך שלא שם לב לדרך, לא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת כשהוא חוצה את קו הצומת באור אדום, עלה על אי התנועה בכביש 4 לדרום, המשיך ישר, עלה על אי התנועה בין המסלולים בכביש 65, פגע עם חזית רכבו בדופן שמאל של רכב ב' ובעקבות כך רכב ב' התהפך על דופן ימין (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה נחבל בגופו חבלה של ממש נהג רכב ב', ונגרמו לו שברים בצלעות 2-8 משמאל, מספר איזורי קונטוזיה ריאתית, שבר ראש/צוואר הומרוס שמאלי עם תזוזה והמטומה, הוא אושפז מיום 21/2/20 עד ליום 3/3/20 ביום 8/3/20 נותח תחת הרדמה כללית, ונזקק לטיפולים שונים לרבות פיזיותרפיה נשימתית, וחופשת מחלה עד ליום 8/9/20 החבלות נכון ליום 2/7/20. כמו כן כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם בגופו חבלה של ממש ונגרם לו שבר ריסוק

של גוף חוליה L1, הוא אושפז מיום 21/02/20 עד ליום 23/2/20 ונזקק לטיפול רפואי. במועד ובמעמד האמור לעיל נהג הנאשם ברכב כשהוא נמצא תחת השפעת אלכוהול. במועד ובמעמד האמור לעיל נהג הנאשם ברכב מבלי שהוא חגור בחגורת בטיחות כנדרש.

בישיבה שהתקיימה בפני במעמד הצדדים ביום 13/3/22, לאחר הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום הופנה עניינו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר לעניין העונש, כאשר שירות המבחן התבקש לבחון במסגרת המלצותיו את האפשרות של שילוב הנאשם בצו של"צ.

המאשימה הודיעה שהיא אומנם לא מתנגדת להפניית עניינו של הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, אולם, אין לראותה כמי שמסכימה או כפופה להוראותיו שכן בין הצדדים לא גובשה הסכמה עונשית כלשהי.

מטעם שירות המבחן, הוגש תסקיר, אשר סקר את נסיבותיו של הנאשם, את עברו, וכן התייחס להארכת הסיכון הנשקף ממנו והסיכוי לשיקומו.

בסופו של דבר, לא המליץ שירות המבחן לנקוט כלפי הנאשם בגישה טיפולית שיקומית כלשהי, לדבריו הנאשם התקשה לקחת אחריות רגשית אודות מעשיו והשלכותיהם, והומלץ על הטלת ענישה שתכלול את פיצוי הנפגע.

שירות המבחן לא המליץ לשלב את הנאשם בצו של"צ וזאת נוכח עמדתו האמביוולנטית של הנאשם, וכן בשל מצבו הרפואי הנטען כי הוא מסוגל לבצע עבודות משרדיות בלבד, אם כי, לעניין זה לא הוצגו אסמכתאות רפואיות כלשהן.

במקביל, הנאשם גם הופנה לממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת התאמתו וכשירותו לריצוי עונש המאסר, ככל שיוטל עליו בהליך זה בעבודות שירות ועל פי חוות הדעת מיום 20/12/22 נמצא כי הנאשם כשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, אם כי, כשירותו כפופה למגבלותיו הרפואיות.

ביום 28/12/22 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעניין העונש. המאשימה עתרה במסגרת טיעוניה להטלת ענישה בהתאם למתחם הבא, מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל שלא תפחת מ- 5 שנים, פסילה על תנאי, קנס, ופיצוי לנפגע העבירה.

המאשימה הדגישה בטיעוניה כי הנאשם נוהג משנת 2015 לחובתו 4 הרשעות קודמות וזאת כעולה מגיליון הרישום התעבורתי ת/20.

עוד נטען כי הנאשם ריצה פסילה מנהלית, למשך 60 ימים ונכון להיום הוא מרצה פסילה שיפוטית מיום 13/3/22.

המאשימה התייחסה במסגרת טיעוניה גם לעמדת נפגע העבירה כפי שזו מצאה את ביטויה בבית המשפט ואף הוצגו מסמכים רפואיים התומכים בעברו הרפואי.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של מרשו, ציין שהוא לקח אחריות מלאה על הליך זה שבפני, ובנסיבות העניין, ביקש מבית המשפט להסתפק בתקופת פסילה ממושכת שרוצתה על ידי הנאשם עד כה, לצד ענישה הצופה פני עתיד.

ב"כ הנאשם לא הציג פסיקה קונקרטית כלשהי, כך גם לא הציג פסיקה שניתן ללמוד ממנה את מתחמי הענישה התומכים בעמדתו.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם:

בענייננו אין צורך להכביר מילים אודות העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום שכן מדובר בעבירות בעלות פוטנציאל רב של סיכון למשתמשי הדרך וזאת במיוחד כשהנאשם נוהג תחת השפעת אלכוהול וחוצה צומת במופע אור אדום. בנס האירוע הסתיים בפגיעות המפורטות בכתב האישום, שכן בנקל אירוע שכזה יכול היה להסתיים בתאונה קטלנית.

בעבירות תעבורה ככלל, ובעבירות של תאונה הגורמת חבלות בפרט, הערך המוגן הינו שמירה על שלמות הגוף, וכן מתן תחושת בטחון למשתמשי הדרך.

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהם נגרמות חבלות ופציעות חמורות עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים...לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

עוד בפסיקה התואמת לענייננו נקבע לא אחת, כי מרכיב חשוב ברמת הענישה בתיקי תאונות דרכים הינו תוצאות התאונה כמו גם חומרת העבירה, אולם יש לשקול גם רשלנות תורמת של הנפגע וכן נסיבות אישיות של הנאשם (ר' ת"ד(ת"א) 2659-04-14 מ"י נ' **רפאל ביטון** [ניתן ביום 22.1.15, פורסם בנבו] והפסיקה שהובאה שם).

באשר לחומרת העבירות, הנאשם נהג על אף שהיה תחת השפעת אלכוהול. בהגיעו למקום התאונה, לא שעה למתרחש בכביש, לא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, לא עצר את רכבו אלא המשיך בנסיעה רצופה, עלה על אי התנועה בכביש 4, עלה על אי התנועה בכביש 65 עד שלבסוף התנגש בדופן רכב ב'. כלל הנסיבות מצביעות על רשלנות שאיננה רגעית אלא מתמשכת כאשר למעשה הנאשם נוטל על עצמו סיכון בלתי סביר לגרימת תאונה קשה. סיכון שלמרבה הצער התממש. כך גם, בבחירתו לנהוג ברכב בהיעדר חגורת בטיחות, לקח הנאשם סיכון שבקרות תאונה, הנזק שייגרם לו עצמו יהיה חמור יותר. די בעבירות אלה כדי לקבוע את רמת הרשלנות כבינונית-גבוהה.

באשר לטיב החבלות, מר אלמו סבל מחבלות חמורות, שברים בצלעות ובצוואר ונזקק לעבור ניתוח וטיפול רפואיים רבים. כך גם הנאשם עצמו ריסק חוליה ונזקק לטיפול רפואי. הנפגע העיד כי עד היום הוא סובל מכאבים ונקבעו לו 32 אחוזי נכות מביטוח לאומי.

הענישה הקבועה בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה קובעת סנקציה של פסילת מינימום של 3 חודשים למי שגרם בנהיגתו חבלה של ממש לאחר ולכן יש לקבוע את הרף התחתון של המתחם מנתון זה (עפ"ת (חי') 4955-04-20 **קולר נ' מדינת ישראל**, [ניתן ביום 08.06.20, פורסם בנבו]). תקופת הפסילה הנאותה שתוטל וכן קביעת עונש בדמות מאסר או צו של"צ ייגזרו מרף הרשלנות, טיב החבלות וההשלכות על חי' הנפגע. זוהי גם פסילת המינימום של מי שהורשע שנהיגה תחת השפעה.

על כן ולאור כל האמור לעיל, בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקרה דנא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, הינו ממאסר הצופה פני עתיד או צו של"צ ועד מספר חודשי מאסר בפועל בודדים, לביצוע בעבודות שירות, ותקופת פסילה בין 3 חודשים ל- 30 חודשים (עניין ביטון וכן רע"פ 3972/19 **קנטור גוז נ' מדינת ישראל** ורע"פ 3065/19 **אהרון אסלן נ' מדינת ישראל** [ניתנו ביום 17.06.19, פורסמו בנבו]) לצד ענישה נלווית.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

על שיקולי ענישה, עמד בהרחבה כב' בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 **סרפו נ' מ"י** (23/6/08):

"מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת איזון עדין ורגיש בין שיקולי

הענישה השונים, ובין נתוניו של הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרכו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשה קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבוננו של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....").

בעניינו, הנאשם בן 26, רווק המתגורר עם הוריו. מאז התאונה הנאשם איננו עובד מסיבות רפואיות ומאחר שנפסל רישונו בשל ההליך המשפטי.

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במהלך שמיעת הראיות וחסך במידת מה מזמנם של בית המשפט והעדים. יש לקחת בחשבון נתון זה לקולא בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם. עם זאת, כפי שניתן להתרשם מתסקיר שירות המבחן, הנאשם איננו לוקח אחריות אמיתית על התנהלותו כי אם מן משפה אל החוץ בלבד.

הנאשם מחזיק ברישיון משנת 2015 ולחובתו 4 הרשעות קודמות לרבות הרשעה אחת בנהיגה בחוסר זהירות, הרשעה אחת בנהיגה במהירות וכן הרשעה מאוחרת לתאונה בגין עבירה של אי ציות לתמרור במעגל תנועה. בנסיבות אלה, אינו סבור שעברו של הנאשם מכביד אך ניתן להתרשם כי הנאשם נוהג בצורה מסוכנת, לא אחראית וכי אף לאחר התאונה איננו מקפיד על נהיגה בהתאם לחוק. נימוק זה יובא בחשבון בעת קביעת משך תקופת הפסילה שתוטל על הנאשם.

המאשימה לא פירטה מהו העונש אותו היא מבקשת לגזור והיכן יש למקם את הנאשם במתחם העונש אולם עמדתה באשר למתחם לו עתרה, לא גובתה בפסיקה כלשהי ולא ברור על סמך מה נתגבשה. בקשת המאשימה לקביעת מתחם ענישה הכולל חודשי מאסר לא מעטים מאחורי סורג ובריח איננה הולמת את חומרת העבירות ותוצאתן. כך גם, לא נעלמו מעיני פגיעתו של מאסר בפועל, אפילו לתקופה קצרה בנאשם.

לאחר שנתתי את דעתי לנסיבות התאונה, רמת הרשלנות, עמדת שירות המבחן, החיסכון בזמן השיפוטי, מצבו הרפואי

של הנפגע והשפעת התאונה עליו עד היום, באתי לכלל מסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 3 חודשים אשר יבוצע בעבודות שירות במשטרת חדרה. הנאשם יתייבץ לתחילת ביצוע עבודות השירות בתאריך 19.03.23 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, צומת מגידו, בסמוך לביס"ר מגידו וזאת לצורך קליטתו.
2. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, החל מהיום על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה בשכרות ו/או סירוב למתן בדיקה ו/או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ו/או גרימת תאונת דרכים שבצידה חבלות של ממש.
3. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית אשר רוצו זה מכבר, הפסילה תחושב מתאריך 13.3.22 המועד בו נפסל הנאשם בהחלטה שיפוטית עד לתום ההליכים וזאת ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה ו/או תצהיר ותרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת ובמקרה שכזה ידאג הנאשם באמצעות ב"כ להגיש בקשה מתאימה למשרד הרישוי לצורך חישוב ביצוע הפסילות.
4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.
5. הנאשם ישלם ₪ 7,500 פיצוי לנפגע - עד תביעה מס' 6 ברשימת עדי התביעה מר יעקב אלמו. הסכום יופקד בקופת בית המשפט ויועבר על ידי המאשימה עד ולא יאוחר מיום 01.06.23.

למען הסר ספק מובהר בזאת לנאשם כי במידה ולא יקיים את תנאי ההעסקה כדין או במידה ויפתח נגדו תיק נוסף בעת ביצוע עבודות השירות, לא מן הנמנע שעבודות השירות תופקענה והנאשם ירצה את יתרת המאסר בפועל.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין אל הממונה על עבודות השירות וכך ייעשה גם במקביל ב"כ הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ג, 08 ינואר 2023, במעמד הנוכחים.